

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Zagrebačka 22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, po sucu tog suda Tomislavu Aralici, u pravnoj stvari tužitelja , kog zastupa Miroslav Vitaljić odvjetnik iz Rijeke, Ružičeva 1, protiv tuženika Raiffeisenbank St. Stefan – Jagerberg-Wolfsberg eGen, iz Republike Austrije, A- 8083 St. Stefan im Rosental, Murecker str. 23, OIB 11609308792, kog zastupaju odvjetnici iz odvjetničkog društva Borić i partneri d.o.o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, radi proglašenja ugovora ništetnim i drugo, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 4. travnja 2014. godine u prisutnosti tuženikovih punomoćnika Mirjane Borić i Julijana Nikole Ninčevića, na ročištu za objavu i uručanju 9. svibnja 2014. godine

p r e s u d i o j e

I Tužitelj odbija se sa svojim tužbenim zahtjevom koji glasi:
„1. Utvrđuje se da je ništetna slijedeća isprava:
Ugovor o jednokratnom kreditu broj računa na iznos od eura,
a koji je zaključen i osiguran javnobilježničkim Očitovanjem po javnom bilježniku Branko Jakić pod posl.br. od dana 10. lipnja 2009. g.
Ugovor o jednokratnom kreditu broj računa na iznos od eura, a
koji je zaključen i osiguran javnobilježničkim Očitovanjem po javnom bilježniku Branko Jakić pod posl.br. od dana 12. veljače 2007. g.
te se utvrđuje da su te isti bez učinka.

2. Nalaže se zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Sesvetama brisanje upisanih tereta temeljem sporazuma i kredita opisanih u točki 1. presude i to u roku od osam dana od dana pravomoćnosti ove presude i to nad nekretninama opisanim i upisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Sesvetama kao:
kuća broj 21, , zgrada , dvorište
ukupno 1128 m², 24. etaža 7,76/100, povezano s vlasništvom posebnog dijela – trosobnog stana oznake C u prizemlju s nusprostorijama, NKP 78,74 m², stan oznake C, upisano u , poduložak , k.o. Sesvete.

II Odbacuje se tužba koja glasi:
1. Stavlja se izvan snage slijedeća javnobilježnička isprava, kao i priležeći ugovor i to;
Ugovor o jednokratnom kreditu broj računa na iznos od eura,
a koji je zaključen i osiguran javnobilježničkim Očitovanjem po javnom bilježniku Branko Jakić pod posl.br. od dana 10. lipnja 2009. g.

Ugovor o jednokratnom kreditu broj računa na iznos od eura, a koji je zaključen i osiguran javnobilježničkim Očitovanjem po javnom bilježniku Branko Jakić pod posl.br od dana 12. veljače 2007. g.

budući su isti bez učinka, te se oglašavaju kao nedopušten slijedeći ovršni postupak i to;

ovršni postupak po gore navedenoj tražbini kredita na iznos od ovršnog prijedloga, a koji se vodi pod posl. br. Ovr 208/12 pred Općinskim sudom u Sesvetama.“

III Nalaže se tužitelju da tuženiku plati iznos od 104.725,00 kuna na ime troškova parničnog postupka, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Objasnenje

Tužitelj ustao je dana 2. listopada 2013. godine s tužbom protiv tuženika Raiffeisenbank St. Stefan – Jagerberg-Wolfsberg eGen zahtijevajući utvrđenje ništetnim dvaju ugovora o jednokratnom kreditu, jednog u kojem je pozajmljen iznos od 10. lipnja 2009. godine i drugog u kojem je pozajmljeno 12. veljače 2007. godine. Također zahtijeva brisanje tereta iz z.k.ul.br., poduložak br. k.o. Podnio je i kumulirani zahtjev u kojem traži „stavljanje izvan snage javnobilježničkih isprava“ javnog bilježnika Branke Jakić poslovni broj i . Također ističe i različita podredna potraživanja.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti i protiv njega ističe čitav niz prigovora pa tako prigovora mjesnoj nadležnosti ovog suda, zatim prigovora kako je ugovorena primjena austrijskog prava, kako tužitelj nije upućen u parnicu iz ovršnog postupka pa stoga nema pravnog interesa na ustajanje s tužbenim zahtjevom kojim traži da se ovršni postupak Ovr-208/12 ovog suda oglasi kao nedopušteno. Ističe kako su predmetna dva ugovora o kreditu pravno valjana i nisu ništetna.

Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom u predmetna dva ugovora o kreditu zaključena između tužitelja i tuženika, jedan 4. lipnja 2009. godine, a drugi 2. veljače 2007. godine, ovjerenim od javnog bilježnika Branka Jakića iz Zagreba. Također je izveden dokaz uvidom u dopise Hrvatske narodne banke od 24. prosinca 2012., 27. svibnja 2013. godine, 9. listopada 2013. i 21. lipnja 2013. godine, zatim u dopis Financijskog inspektorata od 3. rujna 2013. godine, izvadak z.k.ul., poduložak k.o. Opće uvjete poslovanja tuženika, verzija iz 2007. godine, na njemačkom jeziku i prevedena na hrvatski jezik po sudskom tumaču Davoru Perkoviću, dopise koje je tuženik uputio tužitelju 14. travnja 2009. i 2. veljače 2010. godine izvorno na njemačkom i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik, koncesiju za tuženika, na njemačkom i hrvatskoj jeziku u ovjerenom prijevodu, dopis Ministarstva financija od 3. rujna 2013. godine, transkripte e-maila Nadzora austrijskog financijskog tržišta na njemačkom jeziku i hrvatskom prijevodu i drugo.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Nesporno je kako su tužitelj i tuženik zaključili dva ugovora o zajmu.

Prvi ugovor nosi naziv „Ugovor o jednokratnom kreditu“, br. računa, a zaključen je 2. veljače 2007. godine, ovjeren od javnog bilježnika Branka Jakića 12. veljače 2007. godine pod brojem ovjere. Ovim ugovorom tuženik je pozajmio uz kamatu od godišnje (vidi listove 42-57).

Također je nesporno kako su stranke 4. lipnja 2009. godine zaključile još jedan ugovor „Ugovor o jednokratnom kreditu“, br. računa. Ovaj ugovor je također ovjeren

kod javnog bilježnika Branka Jakića pod brojem OU-470/09 dana 10. lipnja 2009. godine. Ovim ugovorom tuženik je pozajmio tužitelju _____ uz kamatnu stopu od _____ % godišnje (vidi list 18-41).

Također je nesporno da je kao osiguranje ovog zajma tužitelj ponudio svoj stan upisan u podulošku _____ z.k.ul. _____ k.o. _____ Stranke su također zaključile ugovor o zalogu, odnosno hipoteku, stana koja je upisana u teretovnici dotičnog poduloška. Kako proizlazi iz teretovnice poduloška _____ z.k.ul. _____ k.o. _____ ove dvije hipoteke i dva predmetna ugovora o zajmu nisu jedine hipoteke i jedini ugovori koje je tužitelj zaključio s tuženikom. Iz teretovnice proizlazi kako su stranke ukupno zaključile šest ugovora o zajmu i šest hipoteka na predmetnom stanu (vidi list 15 do 17 spisa).

Potanki sadržaj ugovora sud je utvrdio uvidom preslik u istih koji se nalaze u spisu.

Također je nesporno da je temeljem ova dva ugovora tužitelj predao tuženiku navedene novčane svote tj. najprije _____, a potom _____

Također je nesporno kako je tužitelj neko vrijeme vraćao tuženiku ugovorene mjesečne anuitete, a onda je iz nekog razloga prestao zbog čega je tuženik protiv njega pokrenuo ovršni postupak koji se vodi pred ovim sudom pod brojem Ovr-208/12 u kojem potražuje preostalog pozajmljenog novca, uvećanog za ugovorene kamate.

Tužitelj tvrdi kako su predmetni ugovori ništetni, i to ukratko, radi toga što je tuženik kreditna institucija registrirana u drugoj državi, Republici Austriji, a nema odgovarajuću dozvolu Hrvatske narodne banke za pružanje financijskih usluga. Poziva se na odredbe Zakona o deviznom poslovanju i druge zakone, te na odredbu čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11, dalje: ZOO) koja regulira ništetnost ugovora.

Iz teksta ovih dvaju ugovora ne proizlazi zaključak da bi oni bili zaključeni u Republici Hrvatskoj. Upravo suprotno, na kraju ugovora jasno piše kako su zaključeni u mjestu „St. Stefan i.R.“ dana 4. lipnja 2009., odnosno, 2. veljače 2007. godine. Međutim, sve da su i točne tvrdnje tužitelja da ovaj podatak o mjestu zaključenja ugovora nije istinit već da su ugovori zaključeni u Republici Hrvatskoj valja o tome reći slijedeće:

Nije sporno da tuženik kao kreditna institucija Republike Austrije nije imao odobrenje Hrvatske narodne banke za rad u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 2000. do 2011. godine. Ovu činjenicu potvrđuje sam tuženik, a proizlazi iz dopisa Hrvatske narodne banke od 24. prosinca 2012. i 24. svibnja 2013. godine kao i iz dopisa Financijskog inspektora od 3. rujna 2013. godine (vidi listove 10-13).

Prema čl. 84. Zakona o kreditnim institucijama (NN 159/13, dalje: ZKI) kreditna institucija iz druge države članice, može pod uvjetima određenim ovim zakonom, osnivati podružnicu u Republici Hrvatskoj i preko nje pružati uzajamno priznate usluge koje je ovlaštena pružati u matičnoj državi članici. Također, pod stanovitim uvjetima, može te usluge privremeno pružati i neposredno na području Republike Hrvatske.

Pod pojmom „države članice“ misli se na države članice Europske zajednice, kako je regulirano čl. 4. st. 1. toč. 44. Uredbe (EU)-575/2013.

Prema odredbi čl. 87. st. 1. ZKI kreditna institucija iz druge države članice ili financijska institucija iz čl. 84. može početi pružati uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske od dana kada Hrvatska narodna banka primi obavijest o tome, uključujući popis usluga koje namjerava pružati na području Republike Hrvatske. Dakle, tuženik kao kreditna institucija iz druge države članice može na području Republike Hrvatske, prema danas važećim propisima neposredno pružati financijske usluge, a jedini uvjet tome jest da dostavi obavijest Hrvatskoj narodnoj banci. Dakle, jedini uvjet je puka obavijest. Više nije potrebno odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj.

Ove odredbe su stupile na snagu časom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj zajednici dana 1. srpnja 2013. godine. Do tad su, u odnosu na tuženika, bili na snazi propisi o osnutku podružnica kreditnih institucija iz treće države. Prema čl. 89 ZKI kreditne institucije iz treće države mogu na području Republike Hrvatske pružati bankovne i/ili financijske usluge samo preko podružnice i to pod uvjetom da je te usluge ovlaštena pružati u toj državi. Kreditna institucija iz treće zemlje dužna je za to dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke.

U času kada su zaključena predmetna dva ugovora, i godine, tuženik je trebao imati odobrenje za pružanje financijskih usluga na području Republike Hrvatske, ali ga nije imao. Danas više takvo odobrenje ne treba već je jedini uvjet da prijavi neposredno pružanje financijskih usluga na području Republike Hrvatske Hrvatskoj narodnoj banci.

Od kakvog je značaja ovaj propust tuženika glede ništetnosti predmetna dva ugovora o zajmu?

Prema odredbi čl. 322. st. 1. ZOO ugovor koji je protivan ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila na upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Prema čl. 322. st. 2. ZOO ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snositi će odgovarajuće posljedice.

Dakle, u predmetnom slučaju to što je zaključenje predmetnog ugovora o zajmu bilo zabranjeno tuženiku ne znači da su predmetni ugovori ništetni. Tužitelj je fizička osoba i državljanin Republike Hrvatske i glede njega u zakonskim ili podzakonskim aktima nema nikakve zabrane ili nekih posebnih uvjeta za zaključenje predmetnog ugovora na području Republike Hrvatske. To što je tuženik pružao financijske usluge neposredno na području Republike Hrvatske može za njega imati stanovite posljedice o kojima odlučuje Hrvatska narodna banka, a koje su propisane ZKI. Ali, upravo temeljem čl. 322. st. 2. ZOO to ne povlači ništetnost predmetnih ugovora.

Dakle, čak i u najpovoljnijem slučaju za tužitelja, da je ugovor zaključen u Republici Hrvatskoj, njegov zahtjev ne bi bio osnovan. Tim prije ne bio osnovan ukoliko je ugovor zaključen u Republici Austriji jer u tom slučaju nema nikakvog razloga, čak ga ni tužitelj ne navodi, zbog kojeg bi predmetni ugovori bili ništetni. Stoga je za donošenje odluke u ovom predmetu sasvim nebitno da li je ugovor zaključen u Republici Hrvatskoj ili Republici Austriji pa sud radi toga na ovu okolnost nije izvodio dokaze.

Radi toga je trebalo odbiti prvi i osnovni tužbeni zahtjev tužitelja.

Što se tiče zahtjeva pod točkom 2. tužbe, sud nije utvrdio postojanje ikakvog razloga za brisanje upisanih tereta u zemljišnoj knjizi ovog suda u podulošku 24., z.k.ul. 7795 k.o. Sesvete. Stoga je i ovaj zahtjev neosnovan pa ga je valjalo odbiti.

Što se tiče kumuliranog tužbenog zahtjeva da se „stavljaju izvan snage javnobilježničke isprave i priležeći ugovori“ pri čemu se misli na dva predmetna ugovora o kreditu i javnobilježničke ovjere javnog bilježnika Branka Jakića pod poslovnim brojem i te da sud „oglasi kao nedopušten ovršni postupak koji se vodi pred ovim sudom pod brojem Ovr-208/12“ valja navesti ovo. Na ovakav zahtjev tužitelj nema pravni interes jer nije upućen na parnicu iz ovršnog postupka. Stoga tužitelj, slijedom propisa iz čl. 187. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91,91/92, 112/99, 88/01, 117/03,88/05, 2/07, 57/11, 25/13, dalje: ZPP) nema pravnog interesa na ustajanje s ovakvim zahtjevom niti je posebnim propisom predviđena mogućnost ustajanja s ovakvim zahtjevom. Zato je ovaj dio tužbenog zahtjeva valjalo odbaciti temeljem propisa iz čl. 288. st. 2. ZPP.

Tužitelj je multiplicirao u osnovnom i kumuliranom zahtjevu brisanje upisanih tereta u zemljišnoj knjizi, pa kako je riječ o identičnom zahtjevu, sud je o tome samo jednom odlučio.

Prigovor mjesne nadležnosti nije osnovan.

Pod točkom A predmetnih ugovora o jednokratnom kreditu između ostalog stoji: „Za sve sporove vezane uz ovaj ugovor prema § 104 sudskog poslovnika nadležan je Okružni sud Feldbach ili sud u Hrvatskoj nadležan za prebivalište zajmoprimca.“

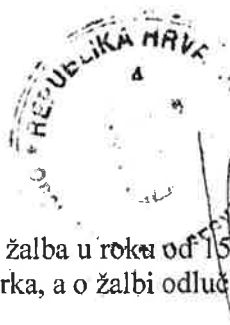
Dakle, stranke su zaključile sporazum o izberivoj mjesnoj nadležnosti. Budući je prebivalište tužitelja u Sesvetama na adresi Ulica Ilijana 21, što nije sporna činjenica, a sud ju je dodatno provjerio uvidom u sustav evidencije prebivališta MUP-a Republike Hrvatske, za suđenje u ovoj pravnoj stvari mjesno je nadležan i Općinski sud u Sesvetama, i to upravo temeljem sporazuma o mjesnoj nadležnosti propisanoj čl. 70. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91,91/92, 112/99, 88/01, 117/03,88/05, 2/07, 57/11, 25/13, dalje: ZPP).

Stranke su mogle ugovoriti mjesne nadležnost Općinskog suda u Sesveta iz razloga jer je ovaj sud stvarno nadležan za sporove ove vrste, a ne postoji isključiva nadležnost nekog drugog suda.

O trošku postupka odlučeno je po čl. 154. st. 1. ZPP. Budući je tužitelj izgubio ovu parnicu dužan je tuženiku naknaditi trošak postupka. Tuženikov trošak se sastoji od nagrade njegovom odvjetniku koji je obređen prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, dalje: OT). Nagradu odvjetnika čine slijedeće radnje: sastav odgovora na tužbu po tbr. 8/1 OT 2007 bodova, zastupanje na dva ročišta na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari ili su se izvodili dokazi (3.3.2014. i 4.4.2014. godine) po tbr. 9/1 OT svaka radnja po 2007 bodova, zastupanje na ročištu koje je odgođeno prije početka rasprave (20.1.2014. godine) po tbr. 9/5 OT 50 bodova, sastav jednog obrazloženog podneska (17.3.2014. godine) po tbr. 8/1 OT 2007 bodova, sastav jednog neobrazloženog podneska po tbr. 8/3 50 bodova, zastupanje na ročištu za objavu presude po tbr. 9/3 OT 50 bodova. Zbir bodova iznosi 8178, a isti uvećan vrijednošću borda od 10,00 kuna rezultira iznosom od 81.780,00 kuna. Ovome valja dodati 25% PDV od 20.445,00 kuna, pa nagrada iznosi 102.225,00 kuna. Tuženikov trošak je još i pristojba odgovora na tužbu od 2.500,00 kuna. Ukupni trošak jest 104.725,00 kuna.

U Sesvetama, dana 9. svibnja 2014. godine

SUDAC
Tomislav Araljica
SUDAC - PREDSJEDNIK VIJEĆA
TOMISLAV ARALJICA v. r.
Za točnost u pravku ovlasteni službenik:

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

Dostaviti:

1. odvj. Miroslav Vitaljić
2. odvj. društvo Borić i partneri